

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3166/2020. (V. 21.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 22.Bpkf.8321/2019/55. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselő (dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Fodor Tímea ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyben kérte a Fővárosi Törvényszék 22.Bpkf.8321/2019/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntésben megállapított tényállás szerint a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) Korrupciós és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztálya – egyebek mellett – az indítványozó feljelentése alapján 2016. április 7-én nyomozást rendelt el a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 350. § (1) bekezdés e) pontjában meghatározott választás, népszavazás és európai polgári kezdeményezés rendje elleni bűncselekmény miatt.
- [3] A nyomozó hatóság a 01000/574-143/2016. bü. számú – 2016. augusztus 10-én kelt – határozatával az ismeretlen tettes ellen választás, népszavazás és európai polgári kezdeményezés rendje elleni bűncselekmény és más bűncselekmény miatt indult büntetőeljárást megszüntette.
- [4] Az indítványozó a nyomozást megszüntető határozattal szemben – jogi képviselő útján – panasszal élt, amelyet a Fővárosi Főügyészség a KÜO.2315/2016/49. számú – 2016. szeptember 19-én kelt – határozatával elutasított.
- [5] Az indítványozó 2016. november 15-én jogi képviselő útján vádindítványt terjesztett elő, amelyet 2017. február 8-án pontosított. A Fővárosi Törvényszék az 5.B.1701/2016/12. számú – 2017. április 7-én meghozott – végzésével a vádindítványt elutasította. Ezt a végzést a Fővárosi Ítéletábrla az 1.Beüf.10.463/2017/2. számú – 2017. június 29-én meghozott – határozatával helybenhagyta.
- [6] Az indítványozó – jogi képviselő útján – kényszerítés büntette miatt 2017. május 3-án kelt, feljelentés megnevezésű beadványt terjesztett elő a BRFK V. kerületi Rendőrkapitányságán 2017. május 9-én. A beadványt a Legfőbb Ügyészség Kiemelt, Korrupciós és Szervezett Bűnözés Elleni Ügyek Főosztálya a BRFK Korrupciós és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztályán 01000/574/2016.bü szám alatt a választás, népszavazás és európai polgári kezdeményezés rendje elleni büntett miatt folyamatban volt nyomozás megszüntetéséről szóló határozat elleni panasznak tekintette. Az ügyészség a KSB.1415/2016/40-I. számú átiratban tájékoztatta az indítványozót, hogy a beadvány csupán a már megszüntetett nyomozás tárgyát képező cselekménysor miatt más bűncselekményi megnevezés melletti, ismételt feljelentés, ami sem a megszüntetett nyomozás folytatását, sem újabb nyomozás elrendelését nem indokolja. Erre tekintettel a már megszüntetett nyomozás folytatására vagy újabb nyomozás elrendelésére nem került sor.
- [7] Az indítványozó a 2017. június 30-án kelt beadványában az ügyészi intézkedéssel szemben panasszal élt, amelyben kérte, hogy a 2017. május 3-án kelt beadványát egy új, a korábbi, választás, népszavazás és európai polgári kezdeményezés rendje elleni büntett miatt indult büntetőeljárástól független feljelentésként kezeljék.
- [8] A Legfőbb Ügyészség Kiemelt, Korrupciós és Szervezett Bűnözés Elleni Ügyek Főosztálya a KSB.1415/2016/41. számú – 2017. július 12-én kelt – tájékoztatásában a KSB.1415/2016/40-I. számú ügyészi intézkedés tartalma szerint tájékoztatta ismétlenül az indítványozót.
- [9] Az indítványozó – jogi képviselő útján – 2017. szeptember 25-én vádindítvány megnevezésű beadványt terjesztett elő. A Pesti Központi Kerületi Bíróság (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) 8.B.13.025/2017/11. számú – 2019. március 5-én kelt – végzésével a kényszerítés büntettének kísérlete miatt Cs. M. és társai ellen indult büntetőeljárást megszüntette. Indokolásában megállapította, hogy az indítványozó pótmagánvádlókénti fellépése

- kizárt, mivel annak a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 790. § (1) bekezdése szerinti feltételei nem állnak fenn. A bíróság ezért az eljárást – figyelemmel a Be. 787. §-ában foglaltakra – a Be. 492. § (2) bekezdés c) pontja alapján megszüntette, mivel az ügyben a vádat nem az arra jogosult emelte.
- [10] Az indítványozó és jogi képviselőjének fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: másodfokú bíróság) a 22.Bpkf.8321/2019/5. számú – 2019. június 25-én kelt – végzésével az elsőfokú bíróság 8.B.13.025/2017/11. számú végzését helybenhagyta.
- [11] 1.2. Az indítványozó álláspontja szerint a másodfokú bíróság 22.Bpkf.8321/2019/5. számú végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó bírósághoz fordulás jogát. Hivatkozott továbbá az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésének, XXVIII. cikk (7) bekezdésének és 28. cikkének a sérelmére is.
- [12] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenképp azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát [Abtv. 56. § (3) bekezdés].
- [13] 2.1. Az Alkotmánybíróság a befogadhatóság törvényi feltételeinek vizsgálata során megállapította, hogy az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésén alapuló törvényi feltételeinek csak részben tesz eleget.
- [14] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének a megsértését pusztán állította, azonban a panasz nem tartalmazza „az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét” [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont], illetve az „indítványban foglalt kérelem részletes indokolását” [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont]. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nem alkalmas az indítvány az érdemi elbírálásra, ha megjelöli ugyan az Alaptörvénynek azt a rendelkezését, amelyet sérülni vél, de nem indokolja meg – nem tartalmaz részletes érvelést arra vonatkozóan –, hogy az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével miért ellentétes a bírói döntés [3075/2016. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [19]; 3231/2016. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [26]].
- [15] 2.2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának a törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont, 52. § (1b) bekezdés b) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az indítvány e feltételnek is csak részben tesz eleget, ugyanis az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indítványozó vonatkozásában nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot az Alaptörvény C) cikke és 28. cikke.
- [16] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]].
- [17] A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [18] 3.1. Az indítványozó álláspontja szerint az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntés részben azért sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, mert az eljáró bíróságok tévesen értelmezték a Be. 787. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltakat.
- [19] Az indítványozó a Be. hivatkozott rendelkezésének alaptörvény-ellenességét nem állította, panasza kizárólag a bíróságok jogértelmezését támadta.
- [20] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlatának megfelelően hangsúlyozza, hogy az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság tartózkodik attól, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]].
- [21] Az Alkotmánybíróság szerint az indítványozó ügyében megállapítható, hogy az eljáró bíróságok döntésüket egyértelműen megindokolták. Rámutattak, figyelemmel az ügy részletesen bemutatott előzményeire is, hogy a Be. 787. (2) bekezdés a) pontja a jelen ügyben a büntetőeljárás megszüntetésére vezet.

- [22] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában foglaltak ezért ebben az összefüggésben nem vetik fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoznak meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem.
- [23] 3.2. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben hivatkozott továbbá arra is, hogy az eljáró bíróságok történeti tényállást és a döntésük alapjául szolgáló tényeket ténybelileg tévesen és hiányos módon állapították meg. E körben elsősorban arra hivatkozott, hogy az eljáró bíróságok nem vették figyelembe, hogy az 5.B.1701/2016. számú eljárásban a vádindítványát kiegészítette, és ezért valótlan ténybeli alapokon nyugvó tényállást állapítottak meg, amely téves döntésre vezetett.
- [24] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint ugyanakkor a bizonyítékok értékelése és ezen keresztül a tényállás megállapítása, illetve annak bizonyos fokú felülvizsgálata a jogorvoslati eljárás(ok) során az eljáró bíróságok feladata. A bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének (annak, hogy a rendes bíróságok egy-egy tényt miként értékelték), valamint a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik felhatalmazással. A bíróság ezen értékelő tevékenysége sem lehet alkotmányossági vizsgálat tárgya {3013/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [18]; 3221/2014. (IX. 22.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}.
- [25] Az indítványozó által előadott érvek ezért ebben az összefüggésben sem vetik fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoznak meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem.
- [26] 4. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz részben nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjában foglalt követelményeknek, részben pedig az Abtv. 27. §-ában és 29. §-ában írt befogadási kritériumoknak. Erre tekintettel az indítványt, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. május 5.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1532/2019.

